

[Miljøministeren]

Den vesttyske regering har indgået aftale med olieindustrien om, at blyfri benzin kan købes på vesttyske benzinstationer fra 1. juli 1985. Introduktionen af blyfri benzin sker i sammenhæng med, at der fra samme tidspunkt bliver udbudt biler på det vesttyske marked, som er udstyret med katalysatorer.

Jeg er ligeledes bekendt med, at den schweiziske regering har truffet beslutning om at afvikle salget af blyholdig benzin i perioden frem til 1. juli 1986.

Jeg finder, at det er rigtigt, at Danmark støtter de igangværende bestræbelser for at nedsætte forureningen fra motorkøretøjer. Dette indebærer, at Danmark bør støtte Vesttyskland som det land, der er længst fremme i denne sag.

En praktisk hjælp er, at vesttyskere og schweizere, som køber de miljøvenlige biler, får mulighed for at anvende disse uden for disse landes grænser.

De nuværende EF-regler giver ikke mulighed for at stille krav om, at der skal udbydes blyfri benzin på det danske marked. Der er imidlertid fremlagt et forslag fra EF-Kommissionen, der åbner mulighed for, at de enkelte lande kan stille sådanne krav fra 1986. Der er efter min opfattelse rimelige chancer for, at forslaget snart kan vedtages.

Som bekendt afgav folketingets miljø- og planlægningsudvalg den 24. maj 1984 beretning over et beslutningsforslag (B 109) om forurening fra motorkøretøjer. Jeg tilkendegav her, at jeg snarest muligt ville fremlægge en tidsplan for indførelse af blyfri benzin og skærpelse af emissionskravene til biler.

Miljøstyrelsen har med udgangen af oktober færdiggjort et forslag til tidsplan, som jeg skal tage stilling til. I dette forslag indgår, at en frivillig aftale med olie- og benzinmarkedet skal sikre, at der allerede fra sommeren 1985 i begrænset omfang udbydes blyfri benzin i Danmark.

Jeg vil snarest over for miljø- og planlægningsudvalget redegøre for min stillingtagen til planen. Jeg kan dog allerede nu oplyse, at jeg vil anmode miljøstyrelsen om at optage kontakt med den danske oliebranche med henblik på udarbejdelse af en aftale om oprettelse af et antal tankstationer med salg af blyfri benzin inden juli 1985.

Spm. nr. S 191

Til *socialministeren* (31/10 84) af:

Tinning (VS):

»Kan ministeren bekræfte, at enhver anvendelse af ægtepartakst i en kontanthjælpsberegning må forudsætte, at der er tale om gensidig forsørgelsespligt i den pågældende sag?«

Begrundelse

I spørgetiden den 31. oktober 1984 erklærede et flertal bestående af S, SF, RV og VS, at det er klart ulovligt, at en kommune tager udgangspunkt i halvdelen af taksten for varig kontanthjælp for ægtepar ved beregning af varig kontanthjælp for en samboende kontanthjælpsmodtager.

Socialministeren forsøgte at afvise dette, men erklærede samtidig, at det naturligvis er ulovligt at behandle samboende, som om der foreligger gensidig forsørgelsespligt mellem dem.

Det skulle altså være muligt for ministeren at besvare spørgsmålet klart og positivt.

Svar (13/11 84):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Det følger af ægtefællers gensidige forsørgelsespligt efter bistandslovens § 6, at der, når den ene ægtefælle søger kontanthjælp, afsættes et beløb til *begges forsørgelse*, men at der samtidig foretages fradrag for *begge ægtefællers indtægter*.

I de sager om hjælp til personer med fælles husførelse, der har været under debat i de seneste måneder, har man ikke beregnet hjælpen således. Der har kun været tale om at afsætte et beløb til forsørgelse af ansøgeren selv og kun om fradrag af pågældendes egne indtægter. Der har imidlertid i denne forbindelse været brug for at foretage et fradrag for ansøgerens økonomiske fordel ved fælles husførelse med andre.

Ved fastsættelsen af dette fradrag kan ægtepartaksten optræde som *beregningsfaktor*.

I den offentliggjorte afgørelse fra den sociale ankestyrelse (SM 0-39-84) godkendte styrelsen, at man ved fastsættelsen af hjælpen til underhold efter § 37, *stk. 2*, havde sat fordelene ved fælles husførelse til forskellen mellem beløbet til en enlig og det halve ægteparbeløb.